

Гімн труду і сонцю

Максим Рильський

1

Як гордий соняшник, самого сонця син,
Лише до нього вид обертає квітуший,
Так ти, обернений до майбуття годин,
Ніде й ні перед ким не гнеш своїх колін

І знаєш: вічний ти, а все скороминуще.
Ти в простім одязі. Не пурпур, не єдваб
Тіл зделікачених, знесилених оздоб,-
Ні: блуза, що одна привабити могла б
Свободу-дівчину, кому король і раб-
Два різні вияви єдиної хвороби.

Не шабля і не спис, а молот і терпуг,
Не мрія, а ява, не порив, а потреба:
Із темних брил життя ти силою напруг
Витісуєш Нове — і синій виднокруг
Обійми розкрива скорителеві неба.

2

Гнуться присмерки віджилі
Перед сонячним життям,
Срібне полум'я флотилій
Крає груди небесам.

Грім, ухоплений рукою,
Світить далі голубій.
Геть, уславлений спокою!
Ми в труді, у боротьбі!

Для нового Прометея
Твій огонь не згас у млії
П'ятикутною зорею
Сяє сонце на землі.

Усе злічити й скерувати,
Узяти небо в береги,
І перетяти світ проклятий
Промінням волі і жаги,

У праці, в муці стиснуть зуби,
В боях устоять, як граніт...
Ну, справді, що нам до Гекуби,
Як ми новий створили світ?

Міцних, вузлуватих, потрісканих рук
Не спинить ні гамір, ні гомін, ні стук,
Зловісні примари очей не вжахнуть,
Бо видиться ясно ясна для них путь.

Ці руки — ти бачиш? — цих рук мільон.
Ці руки — за троном хитається трон,
Ці очі по кроку вимірюють крок,
І падають мури, як жовтий пісок.

Де сон староденний, мов крига, застиг,
Творці вибиваються з темних кормиг.
'У світі найкраще — визволення крик.
Мільйони трудящих-один робітник.

1931-1932 рр.